

ה א ב מ"י פ"ו מהל'
גירושין הל' ג סמג
עסק ג טו"ע א"ע פ'
קמב ספ"ק נח:
ו ג מ"י פ"ו מהל' שם
הל' טו טו"ע א"ע פ'
שם ט"ז ג ופי' שם
ט"ז ו:
ז ד מ"י פ"ו מהל' נכנסת
ה"ל פ"א מילתא
מקולת הלכה ח סמג ע"ג
טו טו"ע א"ע פ' קס
ספ"ק ג:
ח ה (מ"י) ט"ז סמג (טס)
טו"ע א"ע פ' קמב
ספ"ק יח:
י ו מ"י ט"ז הלכה ו סמג
ט"ז טו"ע א"ע פ' סמג
קמב ספ"ק ג:

תוספות ר"ד

דאיכא תרי פסול נדרחו
דבין בר חסדא דא"ג
דהוה חצי בתקון חכמים
וחצי בקיום שטרות כשר
הוא אלא אמר רבא אפי'
הוא אחר מעידים על
חתימת ידי שני פסול
מ"ט דילמא מאי לאילופי
בקיום שטרות כעלמא
וקופק נבי רבנא דמתנא
אפומא דחד שוהרא שני
שנים חתומים על השטר
ומ' א' מהן ובא זה ואמר
ילי כתב ידי וזה כתב ידי
של חברי ותרובותיהם
בפי' דבחוברת דתנאן
אדם לומר זה כתב ידי
אבל איני נאמן לומר זה
כתב ידי של חברי אלא
צריכים שנים להעיד על
כתב ידו של חברי ותכשו
אם נעטרין א' מן השוק
עמו להעיד על כתב ידו
של חברי אנפי' שיש
עליה שני עדים פסול
משום דנפקי כולה ממנה
נבי רבנא אפומא דחד
סדרא ששואמר זה כתב
ידי נאמן וקיים חצי המנה
שבשטר ובשטרות דני
א' מן השוק להעיד על
כתב ידו של שני נמצא
שאוורו חצי המנה החלוי
על עד שני של שטר יוצא
הציו על פ"ו וחציו על
פ"ו עד של שוק ורחמנא
אמרה ע"פ שנים עדים
יקום דבר דשטרות חצי
דבר על פ"ה וחצי דבר
על פ"ה הלכך פסול
ואין לו תקנה עד שיצו
שנים מן השוק על כתב
ידי שני ולא יצטרף הוא
עם אחד והבא נמי גבי גט
כשארם כפני נחתם חציו
קיים העד א' בשטר ובכשר
הגט על פ"ו דהיימיה רבנן
כבי תרי וכשמצטרף עם
אחר להעיד על חתימת
השני אנפי' שאוורו העד
אינו צריך לו להשלים
נאמן אלא כיון שמצטרף
עמו אי כשטרות יהי אתי
לאילופי בקיום שטרות
דעלמא דלא מהימן איהו
(שליחות) בלחודיה עד
שיצטרף אחר עמו כדאמר
מתקיף לה רב אחי ומי
איכא מדי דאיילי מסיק
איהו ככוליה דבוריה כשר
והשתא דאיכא א' בחדיה
פסול פ"ה ההם בקיום
שטרות לא היה כשר הוא
לברו והוה צריך להצטרף
אוורו של שוק מ"ה פסול
אבל הבא דהוא השליח
נאמן על שני העדים מה
יעשה לו אם ניצטרף עם
אחר מן השוק עמו להעיד על א'
מן העדים על מעלה ולא מוריד ולא גודר האי אטו שטרות
דעלמא דלא מהימן בלחודיה ונדחו גם דבין רבא אלא אמר רב אחי אפי' אמר אני עד שני פסול מ"ט א' כולו כקיום
שטרות או כולו בתקון חכמים פ"ו כיון שאין נאן ע"א אלא השליח לברו אימתי הימנה רבנן כבי תרי כשמעיד על

אני הוא עד שני פסול. וא"ת ומי איכא מידי דאיילו ונראה כפני
נחתם כשר ומשום דלמחר אני הוא עד שני פסול ונראה לר"י
כמו שאומר גירושמי דמי למחר אני הוא עד שני פסול כנוגע
בעדותו דנראה ללכת בה להעיד על חתימת השני כדי שתתקיים
עדות חתימתו וא"ת וכיון דטעמא
משיהו הוא למה ליה למימר משום
או כולו בקיום הגט כו' וי"ל משום
ללאו טעמא גמור הוא זה אי לאו
טעמא דלו כולו בקיום הגט לדין זה
נוגע בעדות ממש:

גירוד המשא ומציצה המשא כו'.
פ"י בקנותנא (ב) אס היה חרין
עמוק חמשה והקיפסוה מחילה חמשה
אין מלטרפין להיות מוכו רשות היחיד
וקשה לר"ת דלמ' שצטת צפרק
הזרק (דף טז.) ובפ' צתרא דעירובין
(דף טז.) דבור וחוליימו מלטרפין
לעשרה ואע"פ שזה נגזרה זה
נעומק ועוד דלמחר פרק כל גגות
(ס' דף טז.) צדיק גבי שמי חלרות
זו למעלה מזה וש' גידוד חמשה
ומחילה חמשה דמודה רב חסדא
בתחומה הו"ל ורואה פני עשרה
דמערכת שנים ולא אחד וי"ל לענין
ג' חלרות זו למעלה מזו איירי הכא
ולגבי עליונה לענין עירוב דממורה פ'
כל גגות (ס' דף טז.) א"ל לענין תל כרה"ר
גובה חמשה והקיף על גביו מחילה
חמשה ולא חשיב רה"י לענין צנת
וא"ת דלמ' חרין מוטעם דלי נני
מנה עליה ומשתמש כדלמ' צפרק
חלון (ס' דף טז.) גבי מילאו כולו צימדות
ו"ל דמייירי צרצק הכנה ללא שיין
מנה עליה מידי אלא צדנר א':
הנוטרל ירו אחת בנטייה אחת
בשמישה כו'. פ"ו בקנותנ'
נעול ירו אחת מן הכלי כתיקון חכמים
ואחת בשטיפה נהנה נמי סאה וא"ת
והיכי פשיט מהכא כי משי חדא ידא
והדר משי לאוין דלמנא הכא מייירי
שעשה צנת אחת שטיפה לזו ונטילה
לזו וי"ל דקסדר הש"ס לדין חילוק

דמקמברא דלי צו אחד זו לא מהני ה"ה צצנת אחת נמי לא
מהני אפילו שמהן צניטיה יד זו מכלי זה ויד זו מכלי אחר ורבינו מס'
גרס על פי המשניות נעול ירו אחת משטיפה אחת יד טהורה
וקפשיט מדקתני יד טהורה ש"מ דחדא חדא מהניא וה"פ משטיפה
אחת שצריך לשפון מן הכלי על ידיו ג' פעמים דממונה צנמה
דוכתי במקמה ידים לרצין מים ראשוני ושנים ועל זה קאמר
ואם נעול ירו אחת משטיפה אחת גדולה שהיא כשמים ידו טהורה
כיון שיש משטיפה זו כשעור מים ראשוני ושנים וקא מסיק כספוא
שתי ידיו משטיפה אחת ר"מ מוטעם עד שיטול מרביעיית אע"ג
דשנטול בשתי שטיפות לא צני רביעיית השתא דליכא אלא שטיפה
אחת לרצין רביעיית משטיפה זו אלא ירו אחת אין לרצין רביעיית כי
אתו משירי טהרה אלא שמהא אחתה שטיפה מרובה כשמים:
הנצוק

מילתא דרבותא וקאמר הכי לא זו צצנד דלא אסהיד כלל אלא חף זו פני
דמתני' לא איירי לאשמעינן שום רבותא ואי הוה נתיב לרבותא הוי מני
צאריך חזיו מידי ודקשי' לך אחד אומר בפני נכתב ואחר אומר בפני נכתב
למיתני הא אכל השתא דתנא הא צרישא מוסקי ואומר ולא זו צצנד דליכא
סהדותא דאריך חזיו מידי ודקשי' לך אחד אומר בפני נכתב ואחר אומר בפני
נכתב והאי קמסהיד אכולה חתימה פסול: **גירוד חמשה**. לענין צנת דענין
מחילה גבוהה עשרה או עמוק עשרה לר"י וס' היה חרין
עמוק חמשה והקיפו מחילה חמשה: **אין מלטרפין**. להיות במוכר רה"י.
ואידי דאירי לעיל בלא כולו בקיום הגט כו' נקט נמי הא: **דקא**
עמו **כי תרי מרביעיית**. והיינו לחלואין ללכל חד פלגא שיעורא: **מרביעיית**. כלי
מחזיק רביעיית מלא מים: **ואפי' לשנים**. כיון דמעיקרא
הוה שיעורא וקאמו משירי טהרה הוי מפרש כלל הבשר (חולין ק.ז.) **דמשי**
חדא **ידיה**. והדר משי לחאריך: **הנוטרל ירו אחת**. מן הכלי
צריקה על ידיו' **כתיקון חכמים**: **ואחת בשטיפה**. נהנה נמי סאה:
מחילה ונגבה וחזר ונטל חזי האחר: **דאיכא משקה טופח**. כשחזר ונטל
חזיו השני לא ינגב הראשון לגמרי דעדנין משקה טופח:
הנצוק

הוא ואחר. השליח ואחר מן השוק עמו ואם לא היה מעיד עליה
אלא השליח צדו ואפי' אמר יודע אני היה כשר אבל עכשיו שהיה
אחר עמו פסול: **אפי' לאשמעינן בקיום שטרות דעלמא**. כגון שנים
החוממים על השטר ומת אחד מהם ובא זה ואמר זה כתב ידי
זה כתב ידו של חברי ונלטרף אחד
מן השוק עמו להעיד על כתב יד
המת למרעין צפרק ג' דכמויות (דף
כא.) דלמיו קיום עד שיהו ג' מן
השוק מעדין על חותם המת דל"כ
נפיק תלמא רביעי דממונא אפומא
דחד דק"ל (סס) נאמן אדם לומר
זה כתב ידי הרי חזי עדות ואם צא
לנלטרף להעיד על חותם חזירו עם
אחר הרי ג' רביעיית העדות על פיו
ורחמנא אמר (דברים יז) על פי שנים
דמשמע פלגא רביעיית דממונא אפומא
לפומא דהאי. וגי' גט נמי אי פלגא
צפ"ג חזיו מהימן כתבי דשליח הוא
וצחזיו השני הוא מלטרף עם אחר
לקיימו צנרות שאר קיומי שטרות
והכא גבי גט לא חייסין לה דהא
צלאו אחר רבן מתכשר אפומיה
דהימנה כיון כתיבי צלאו אלא משום
גזירת שאר שטרות הוא: **נבי רביעא**
דממונא. כל הממון יוצא על פיו חקר
רביעי: **אני הוא עד שני**. היינו קיום
הגט כשאר שטרות דלדס מעיד זה
כתב ידי: **אלא**. לאו על כרחין משנה
ימיה דנקט רבותא אחא לאשמעינן
מאי דלא אשמעינן צלאו אומר בפני
נכתב ואחר אומר בפני נחתם והיכי
דמי כגון דצחזיו השני יש עדות
דכדכא או כדכרז אפי' ולאפוקי מדרב
חסדא דכיון דמתני' משום רבותא
אחא ולא פירש מאי רבותא אחא
לאשמעינן על כרחין אי אחר רשאי
לתפוס המרובה כגון דרב חסדא אלא
רבותא וטרמי כגון דרבא ורב אפי'
דהא לא שמעת מינה רבותא אלא
משום דמשנה ימיה הוה וכי משמע
לן אפי' רבותא וטרמי מו לאו משנה
ימיה הוה ופי' הדי דרב חסדא הוה

משמע לן פרושי קמפרש לה. וא"ת לאפוקי נמי ממרובה ולא אשמעינן
אלא הא דרב אפי' דהוה וטרמי דרבא נמי לא עדיפא מינה דהא
צשאר שטרות נמי פסול כי נפיק נבי רביעא דממונא אפומא דחד
הילכך נגט נמי שיין למפסל משום שאר שטרות דלא ליחליף. והא
דלא גזיר' בשליח להודיע כי אמר בפני נכתב ומתם אחא עבדי רבנן
היכירא דאלררובה לאסהידי אכתיבה משום דלא ליתיה לאילופי
וכדלמרינן צפירקא קמא (לעיל דף ג.א.) **אמר לך רב חסדא ולעטמי**.
דבעית למימר דמתני' לאשמעינן רבותא אחא ומכללא פירש דליה ש"מ
לא סבר לה: **בפני נכתב אכל לא בפני נחתם**. מאי אשמעינן השתא
בפני נכתב כולו בפני נחתם חזיו פסול הכא דלא מסהיד כלל מיבעיא
אלא על כרחין משני דמתני' כל חדא לא אשמעינן אלא היא גופה
מאי דתני כה. ודקשי' לך ליתני בתירישא וכ"ש קמיימת לא זו חף זו
קתני ואורחא דתנא דנקיט צרישא מילתא דפשיטא והדר מוסקי חזיו

הגהות הב"ח

(ב) הגהות ר"ד ס' אס
היה חרין. י"ב ע"י פוסק ד
ע"כ מ"ה פחות שאריתו
מה:

מוסף רש"י

גירוד המשא ומציצה
המשא. מל' שקרעיתיה
גבוה חמשה עשרה
והוקיפו על אותו גובה
מחילה חמשה וטרובין צנא.
מרביעית נוטלין לידים
לאחר ואפילו לשנים.
ואפי' דלית נהו מי'
רביעיית לפני הנוטרל
ולאשון הוה היה מני
שער ענינה (נוד נה).

תוספות ר"ד (המשך)
כל החתימה הא השתא
אמר אני הוא עד שני
תקימה חתימתו על פיו
מידי דהוה אקיום שטרות
דעלמא וכיון דחתימתו
תקימה בקיום שטרות
דעלמא צריך שתתקיים
גם חתימת השני בקיום
שטרות דעלמא בשני עדים
ולא על פיו בתקון חכמים
דאו כולו בקיום שטרות
או כולו בתקון חכמים
שלא תקנו חכמים לחצאין
וקי"ל כרב אחי שלא נדרו
דבריו: אמר רב חסדא
גירוד ומחיצה
המשה אין מצטרפת עד
שהו או כולו בגירוד
או כולו במחיצה פ"
לענין שבת בעי' מחיצה
גבוהה שבה בין נמוקה
עשרה לרה"י ואם היה
חרין עמוק חמשה והקיפו
מחיצה בגובה חמשה אין
מצטרפת להיות בתוכו
רה"י אלא כדמילת יהוה
ואין מטללין כי אלא
בארבע: דרש מהרי"ם גירוד
המשה ומחיצה חמשה
מצטרפת ופסק תלמודא
הלכותא מצטרפת והכי
נמי אמר בפרק חורק אמר
ר' יוחנן בור וחוליימי
מצטרפת: כפי אילפא
אין טהורות לחצאין או
אילמא דמחיצה ב' חרי
מרביעית (נפקית) ונהא
נתן מי רביעיית נוטלין
מהן לידים אחר ואפי'
לשנים פ"ו פחות מרביעית
הלוג אין נוטלין מהן
לידים שאין בהן שיעור
אבל אם היו רביעיית נוטל
מהן א' ושתייה מהן נוטל
מהן גם הצינו כדמפרש
שעמא פ"ו ב' הכשר
דמשירי טהרה קאחו אלא
דקמשי חדא (חדא) ידיה
התקן הנוטרל ידו א'
וא' בשטילת חיות טהורות
פ"ו אחד נוטל בורקית
כולו בתקון חכמים וא'
בשטיפה כמי' סאה ידיו טהורות דכל חדא וחדא חשיבא ככאפי נפשיה וה"ה נוטל ידו אחד ונגבה וחזר ונטל ידו אחרת טהורות
אלא דקמשי פלגא דיה (על) כצות נוטילה עד הפרק (א) ונטל חצי הפרק (ס"א אינון) ונטל חצי הפרק חתולה ונגיב
(ס"א אינון) וחזר ונטל חצי האחר דא אמר רבי ר' ינאי אין ידים טהורות לחצאין. לא צריכא דאיכא משקה טופח וכי

כשטיפה כמי' סאה ידיו טהורות דכל חדא וחדא חשיבא ככאפי נפשיה וה"ה נוטל ידו אחד ונגבה וחזר ונטל ידו אחרת טהורות
אלא דקמשי פלגא דיה (על) כצות נוטילה עד הפרק (א) ונטל חצי הפרק (ס"א אינון) ונטל חצי הפרק חתולה ונגיב
(ס"א אינון) וחזר ונטל חצי האחר דא אמר רבי ר' ינאי אין ידים טהורות לחצאין. לא צריכא דאיכא משקה טופח וכי

בשטיפה כמי' סאה ידיו טהורות דכל חדא וחדא חשיבא ככאפי נפשיה וה"ה נוטל ידו אחד ונגבה וחזר ונטל ידו אחרת טהורות
אלא דקמשי פלגא דיה (על) כצות נוטילה עד הפרק (א) ונטל חצי הפרק (ס"א אינון) ונטל חצי הפרק חתולה ונגיב
(ס"א אינון) וחזר ונטל חצי האחר דא אמר רבי ר' ינאי אין ידים טהורות לחצאין. לא צריכא דאיכא משקה טופח וכי

(א) נראה דלי ונטל חזי הפקד וינגב חזר ונטל חזי האחר וכו'.

המביא גם פרק שני גימין

יז.

עין משפט
גר מצוה

א מ"י פ"ו מהלכות
גירושין הלכות ט סמך
ע"פ ד' טו"ע א"ע א"ע
קמץ ע"פ (ת"ו) י:
י"ח ב טו"ע ח"מ סמן
מג ע"פ טו:
י"ג ב מ"י פ"א מהלכות
גירושין הלכות טה
סמך ע"פ ד' טו"ע א"ע
סמן קמץ ע"פ י:
ב ד מ"י טס הלכות כד:

תורה אור השלם
1. אלהים הבין דרבה
והוא ד"ע את מקומה:
איוב כח כג

גליון הש"ס

גב' בפני מה תקנו וכן
בגישין ע"פ צ"ב קמץ
ע"פ מור"י ע"י: תוס'
ד"ה ריש לקיש וכו' וכו'
גם שמו"ט ע"י לקמן דף פ
ע"פ מ"ה כ"י יצמיתו:

מוסף רש"י

עמד והגלה אוחם
לבלב. שאין קדים
אחרים כשאל אומות
(פסחים 19). ביום ונחתם
בלילה פסול. וכל שכן
למחר וליתא אחרת (קמץ)
19. משום בת אחותו.
שמה יאה נכרי עם אחותו
ותוסה ממנו יראה עדים
ממשמשין ואלו יחוס
עליה ויגרשה ויאמר קודם
ונת שאלת טעמייהו לקמן
תגרשה יבמות 14א)
משום פירות. ליע
מאמינה הגבה מעלה
פירות שאל ממני מלוג
שלה. דקסדר משעה שזמן
לבעל פירות 100).

הא מקמי דאתו חברי לבבא. פי' בקונט' חזרי היינו פרסיים ומקמי
לאתו חזרי לבבל היינו זימי כשדים וכוונתו דאילו מרווך
וכשגזר וזתרו לאתו היינו כשכש כורש את המלכות ומלך בצבל
וקשה לר"מ דעל כרחק חזרים לאו היינו פרסיים דלאמר צברק בעצרה

יוחסין (קדושין דף עב). הראני פרסיים
דומין לחיות של בית דוד הראני
חזרים דומין למלאכי חבלה ועוד
דצפרק הצא על יצמיתו (יבמות דף
סג): משמע דזימי ר' יוחנן אתו
חזרי לבבל דלאמרו ליה לר' יוחנן אתו
חזרי לבבל שגא נפל ואומר ר"י
לחזרים הס אומה אחת שצאה זימי
רבי יוחנן וכשצאה לבבל הרשיעה את
הפרסיים שהיו לבבל ואתמלקלו
טפי מארומאי ול"מ לנלאי דפי' בקונט'
דמימי כורש צאו פרסיים לבבל
וכהגוזל צתרא (צ"ק ק"ו). אמרינן
דלאמר ליה דר לבד כהנא עד האידנא
הוה מלכותא דיונואי דלא קפדי
אשפיכות דמים השתא פרסיים ניהו
וקפדי אשפיכות דמים משמע דזימי
רבי יוחנן פרסיים לבבל ואומר ר"י
דחם הכי פירושא עד האידנא הוה
מלכותא דיונואי שמשלים של צבל
היו מיוונים ועכשיו המושלים הם
פרסיים אבל לעולם פרסיים היו שם
מימות כורש: א) אחד אומר בפני
נחב וב' אומרים בפנינו נחתם כשר.
לרצא אפי' ליכא מעיד על הכתיבה
כשר ולא נקט אחד אומר בפני
נכתב אלא אגב רישא דמי חתם:
אמר ר' אבי אלא בעתה
רישא דקתני. קושא דרבי
אפי' אינה אלא צמאי פליגי דפרסיי'
לעיל אלא שלא חש להאריך:

נכתב ביום ונחתם בלילה פסול.
לרבי יוחנן משום שמה
יחפה על צמ אחותו וליש לקיש
משום פירי דקסדורין הייניש שזימי
הכתיבה נחתם ומטרוף האשה
מלקוחות שלא כדון פירות שמעט
כתיבה עד שעת חתונה:
ור"ש מבשר. דלית ליה שמה
יחפה כדלמר בגמרא ומשום
פירי נמי ליכא דקסדר משנתן עיניו
לגרשה שוב אין לבצל פירות דהיינו

משעת כתיבה ול"מ וניחוש שמה נכתב צלילה והקדמינו הצעל והאשה וכתבו זמן של יום לעשות קנוייה על הלקוחות ואע"פ שבה לגרשה
כדמישין בסוף פ"ק דב"מ (דף י"ט): גבי שוכר ו"ל ללעול אין חותמין העדים כשרואין הזמן מוקדם אל"כ יודעים שזימי הזמן
נכתב: בפני מה תיקנו זמן בגישין. לא מני למימר דקתני זמן כדי שמוכל להוציא האשה מן הצעל מוונות שזוהיה ואלכיה
קודם זמן הכתוב בגט שלא יוכל לומר לה גירשתין מוקדם לכן דלנאו הכי נאמנת אשה על כך מינו דאי צעי טעמין את גיטה
ולא ידעו שהיא גרושה ולא תרנאו עד שמתרה להנשא ואם יצא הצעל עדי מסירה או לא תפסיד האשה שידעו העדים שמה נכתב
אע"ג דבעל שאומר גירשתי את אשתי נאמן היינו דוקא מכאן והבא כדלמרינן ציש נוחלין (צ"ב דף קלד): ואפילו מכלא והבא לא
מנינו שיהא נאמן כשאשתו מכחישתו ועוד דמשום מוונות לא היו לרבינן לתקן זמן מן שאלרש על רבי יוחנן דלפילו אין בו
זמן יכולה האשה לבקש עדי מסירה שיעידו בפני צ"ד או עדים שהיוס נגדרשה וכתבו לה שטר אחר (ומיניה שמה לא יתרו עדי
מסירה לבא עמה לצ"ד או לומר לעדים וכתבו לה שטר אחר שמאותו יום נגדרשה ואלרדה ע"י הזמן פעמים היא תפסיד מוונות שלא
כדון כשלג גרשה בשעת הכתיבה) ול"מ וגט שיחורר למה תיקנו צו זמן דאי משום מעשה ידיו בלא זמן נמי יוכל לבא לצ"ד וכתבו לו
שמאותו יום נשתחרר ואפי' ל"מ עדי בחתומיו זכין לו אינו זוכה במעשה ידיו מיום הכתיבה כיון שאין צו זמן ואין מוכיח מתוכו מתי נכתב כמו
(ובשני טעמות דל) והיינו משום דלא אמרינן עדי בחתומיו זכין לו אלא היכא דמוכח מתוכו והוא הדין הכא צאין צו זמן כלל ואומר ר"י דקתנו
זמן דאי לא הוה ביה זמן פעמים שהיה אדם מוכר עבדו ואח"כ כותב לו גט שיחורר בלא זמן והיה אומר העבד לרבו שני אימתי ראייה
שטר מוכר שלך קדם לשחרור שהעבד הוא מוחזק בצלמו והלוקה צא להוציא ממנו השעבוד אבל הכא הצעל מוחזק ולא האשה:

משום בת אחותו. שלא יחפה עליה כשאין צו זמן דלא אמרינן אוקמה אחוקת אשת איש והשתא הוא דליגרשה כיון שהיא גרושה
לפנינו ועוד אלרדה אוקמה בחוקת כשרה שלא נצעלה כשהיא אשת איש: ר"ש לקיש אומר משום פירות. כדי שדע האשה
מתי נכתב ונחתם ולא תפסיד פירות עד שעת נתינה ול"מ עת מאחור יפסל מהאי טעמא (וכפ' גט פשוט צ"ב קס). מוכח דכשר דלאמר
גט מוקדם שכתבו עדי מתוכו כשר מעשה כשר מעשה כשר מעשה כשר מעשה כשר מעשה כשר מעשה כשר מעשה כשר מעשה כשר מעשה
ימנו ממנו משום דלא אמרינן עדי בחתומיו זכין לו אלא היכא דמוכח מתוכו והוא הדין הכא צאין צו זמן כלל ואומר ר"י דקתנו
הזמן דאין ראוי לגרש צו אפילו נתנו לה לאלתר ואין הגירושין חלים עד הזמן אבל נכתב ציזם לרבי שמעון ראוי לגרש צו מיד אע"פ שלא
נחתם ע"י עדי מסירה דר"ש סבר כר' אלעזר דעדי מסירה כרתי כדלמרינן צפ"ק (לעיל ט): ולרצנן אע"ג דראוי לגרש צו כיון דליכא נמי
קול אין הצעל מפקיד פירות אבל כשעסקים חתמו ענין דיש קול וראוי לגרש צו מפקיד הצעל פירות משעת כתיבה כדלמר לקמן וקשה
לר"י דלמרי' לקמן (דף י"ח): אמר לעשרה כתבו גט לאשתי וחתם צו צי מרי מניייהו ציזמיה ואיך מכאן עד עשרה יומי דר"ל אמר כולם
משום עדים ופסול ואמאי והרי יש לו קול והרי ראוי לגרש צו דאם היה רואה הצעל לא היה מקפיד על העשרה ויפקיד פירות
משחתמו צ' הראשונים ויהא כשר לגרש צו ו"ל כל זמן שהצעל מקפיד ולא חתמו כולם אין קול עד שיחתמו כולם או שיהו עסקין לחתום:
וזת

הכרא. פרסאי: שקלה לשרגא. שיש לפרסיים יוס איד שאין מלדיקין
אור באתו יוס אלא צביע ע"ז שלהן: אמר. רבה בר בר חנה:
רחמנא או בטולך. או החציצו צלילך או הגליתו צלל בני עשו
שהן מכדיין אומנו: הבין דרבה. של מורה ולומדיה היכן היא ראויה
להתעב: גירום. שגורין שמד

שלא יתעסקו בצורה ולא יקיימו מלות:
הגלה אופן לבבל. בחורבן הבית:
הא מקמי דנישו חזרי לבבל. זימי
כשדים וכוונתו דאילו מרווך
וכשגזר: נכתב דאפו חזרי. משכשכ
כורש את המלכות ומלך בצבל:
מסחה יד עד כתיבה. להשלים נאמן
כשנים: פסול. ואע"פ ששניהם
הביאוהו: זימנין. פעם אחת:
אשכחיה. ר' אפי לר' אמי: יסד
היא. לשון אמרו זה אמת:

מתני' נכתב צלילה ונחתם ציזם.
היינו חד יומא ואין כלאן מוקדם:
ציזם ונחתם צלילה. מוקדם הוא
דמשמע דמההוא יומא ליגרשה ולא
ליגרשה עד למחר וצמרא) מפרש
מאי פסוליה: כל הגישין. של מוכר
ומתנה והולאה: פסולין. דלמי
למטרף לקוחות מיומא דכתיבה ושלא
כדון: חזן מגיטי נשים. דלאו לגוביינא
עצילא וצמרא) מפרש לה: גב'
מפני מה תיקנו זמן בגישין. כיון
ללאו שטר דגוביינא הוא: משום
כס אסומו. והיא אשתו ושמה חונה
תחמיו וחס עליה שלא מחק וכותב
לה גט בלא זמן ונתן לה וכשמעדין
עליה צביע דין מוליה גיטה ואומרת
גרשה צביעי ופניה צבואה שעה:
משום פירות. שזמן הגט ואיך אסמור
הצעל בפירות נכסי מלוג שלה תגסס
וחס לא היה צו זמן יהיה מוכר והולך
וכשמעבד לדין היא ידה על התחמיה
שיאמר לה קודם גירושין מכרתים:
לא

תמוט: מתני' נכתב ביום ונחתם ביום ונחתם בלילה ובלילה ונחתם
ביום כשר ביום ונחתם בלילה ונחתם ביום ונחתם בלילה ונחתם ביום
אומר כל הגישין שנכתבו ביום ונחתם בלילה פסולין חזן מגיטי נשים:
גב' איתמר * מפני מה תיקנו זמן בגישין רבי יוחנן אמר משום פירות בת אחותו
ריש לקיש אמר משום פירות ריש לקיש אמר משום פירות ריש לקיש אמר משום פירות
משום פירות. שזמן הגט ואיך אסמור
הצעל בפירות נכסי מלוג שלה תגסס
וחס לא היה צו זמן יהיה מוכר והולך
וכשמעבד לדין היא ידה על התחמיה
שיאמר לה קודם גירושין מכרתים:
לא